

בית אשל: חקלאות ומים במדבר טקסט מונגש למסבירן קולי עם פישוט לשוני בעברית

הנגב הוא מדבר גדול, יש בו מעט מים ומעט צמחייה.
להקים ישוב במדבר זו משימה לא פשוטה!
בימים שלפני קום המדינה, זה היה מסובך אפילו יותר.
הבריטים, ששלטו בארץ, לא הסכימו שהיהודים יבנו ישובים חדשים.
המנהיגים היהודים רצו להקים ישובים בנגב.
הם רצו שהנגב יהיה חלק ממדינת ישראל.
אז מה עושים? איך בונים ישובים אם אסור...?
בקרן קיימת לישראל ישבו וחשבו:
"אם אסור לבנות ישובים... נקים תחנות מחקר!"
זה היה רעיון נהדר.
בתחנות האלה חקרו ולמדו איך לגדל אוכל במדבר.
הדבר הראשון שהיה צריך זה למצוא מים עמוק באדמה.
חמש פעמים קדחו חורים באדמה, ובפעם השישית מצאו!
במקום שבו מצאו מים, הקימו את תחנת המחקר בית אשל.
הצעירים שחיו במקום השתמשו במים בחוכמה, כדי ששום טיפה לא תתבזבז.
למרות כמות המים הקטנה, הם שתלו הרבה עצים – אֶשְׁלִים, חרובים ועצי תמר.
הם הצליחו לגדל ירקות וחטיטה, גם בתנאים הקשים של המדבר.
אנשי בית אשל היו מאוד חרוצים ועבדו לא רק בחקלאות.

הם בנו בתים, גידלו תרנגולות ופרות ומכרו חלב וביצים.

אחרי ארבע שנים הפך בית אשל לישוב ירוק ומצליח.

מהסיבה הזאת, הם הצליחו להקזיק מעמד גם בימי המלחמה הקשים.

רוצים לשמוע את המשך הסיפור? מוזמנים להמשיך למסבירן הבא.